

Som foran omtalt har Udvalget forudsat, at Besættelsen af Overassistentstillingerne skal ske ved Udvælgelse efter Opslag. Allerede heri mener Udvalget, at det er angivet, at Overassistentstillingen i Forhold til Assistentstillingen er af en mere kvalificeret Karakter, og det maa derfor kræves, at der til Overassistenten henlægges saadanne Funktioner, at hans Tjeneste bliver mere ansvarsfuld end den, der almindeligvis udføres af Assisterter. Udvalget kan dog ikke nærmere angive, hvorledes en saadan Delingslinie skal drages, da de enkelte Etaters Forhold her maa være afgørende, og Udvalget skal derfor indskrænke sig til at fremsætte det forannævnte Hovedsynspunkt.

Indenfor Udvalget har Spørgsmaalet om Overassistenternes videre Adgang til Avancement været Genstand for en indgaaende Drøftelse. Det erkendes fra alle Sider, at hele Ordningen er af ekstraordinær Karakter og navnlig har til Formaal i nogen Grad at raade Bod paa de for Tiden tilstedeværende uheldige Forhold, der medfører, at avancementsduelige Assisterter ikke er i Stand til i en rimelig Alder at opnaa Forfremmelse til de i Øjeblikket eksisterende Avancementsstillinger, hvilket ogsaa ud fra administrative Synspunkter maa anses for utilfredsstillende. Den nye Avancementsstilling bør derfor ikke placeres i Tjenestemandssystemet paa en saadan Maade at den vilde betyde en Ændring i den almindelige Avancementsordning, hvilket ogsaa vilde stride mod Forudsætningerne i Tjenestemandsløven. Virkningen af Overassistentstillingens Oprettelse vil herefter for det omhandlede Forholds Vedkommende være den, at mange ældre Assisterter vil søge Avancement gennem Overassistentklassen til Stationsforstander, Postmester, Toldforvalter ell. lign., saaledes at Levealderen for de Assisterter, som søger Kontrolørstillinger, bliver betydelig lavere end i Øjeblikket.

I denne Forbindelse ønsker Udvalget at gøre opmærksom paa, at en Konsekvens af Oprettelsen af den nye Overassistentstilling formentlig maa være, at Administrationen maa tage op til Undersøgelse, om ikke enkelte af de i de senere Tider oprettede Kontrolørstillinger indenfor Statsbanerne samt Post- og Telegrafvæsenet, hvis Indehavere udfører Funktioner af lignende Art, som dem, der tænkes henlagte til de nye Overassistentstillinger, bør omdannes til Overassistentstillinger.

ad 4. Udvalget har været enig om, at den foreslaaede Ordning i Følge hele sin Karakter bør søges gennemført hurtigt. Paa den anden Side vil man dog anse det for betænkeligt, om man straks normerede alle Stillingerne, idet der efter Udvalgets Opfattelse bør gives Personalet en vis Tid til Overvejelse og særlig Administrationen Lejlighed til at indhøste Erfaringer med Hensyn til Nyordningen. Man foreslaar derfor, at Normeringen foretages dels paa det særlige Lovforslag og dels paa Normeringsloven for 1930—31. Der vil herved blive en Periode paa ca. 2 Aar til at føre Ordningen ud i Livet, hvilket efter Udvalgets Opfattelse maa være tilstrækkeligt. Det maa dog i denne Forbindelse fremhæves, at det næppe vil være rigtigt, om alle de saaledes oprettede Stillinger besættes, umiddelbart efter at der foreligger Hjemmel for deres Oprettelse. Det vil tværtimod være praktisk, om man holdt nogle Stillinger ledige for Besættelse i den efter Overgangsperioden nærmest følgende Tid. Dels maa man paaregne, at adskillige Assisterter ønsker at afvente, hvorledes Nyordningen i det hele former sig, før de tager endelig Bestemmelse om, hvorvidt de vil søge ind i den nye Avancementsklasse, dels har Administrationen Interesse i paa lignende Maade at kunne overse Udviklingen, før den helt disponerer over de oprettede Avancementsstillinger.

Ved Bedømmelsen af, hvor stort et Antal Overassistentstillinger der maa anses for passende i Forhold til Antallet af ældre Assisterter, bliver det nødvendigt at tage Hensyn til forskellige Faktorer. For det første vil Kravet om 25 Aars Tjenestealder i Forbindelse med Levealderen paa 42 Aar reducere Antallet af Assisterter, der kan komme